

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS**NUTARTIS**

2023 m. spalio 17 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Antano Simišio (kolegijos pirmininkas), Virgilijaus Grabinsko ir Donato Šemo,

susipažinusi su 2023 m. spalio 4 d. paduotu **pareiškėjos BUAB „Melnava“** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo 2023 m. liepos 4 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Pareiškėja BUAB „Melnava“ padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo 2023 m. liepos 4 d. nutarties peržiūrėjimo. Šia nutartimi palikta nepakeista pirmosios instancijos teismo nutartis, kuria netenkintas jos pareiškimas dėl BUAB „Melnava“ bankroto pripažinimo tyčiniu. Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad pagrindai peržiūrėti bylą kasacine tvarka yra: 1) materialinės ar procesinės teisės normų pažeidimas, turintis esminės reikšmės vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, jeigu šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui; 2) jeigu teismas skundžiamame sprendime (nutartyje) nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos; 3) jeigu Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika ginčijamu teisės klausimu yra nevienoda.

Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tuo atveju, kai jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina pateikti teisinius argumentus dėl pažeistos (pažeistų) materialiosios ar proceso teisės normos (normų), ir tai, kad šis (šie) teisės pažeidimas (pažeidimai) turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Ypatingas dėmesys kasaciniame skunde turi būti teikiamas argumentams, kad šis teisės pažeidimas (pažeidimai) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią kasacinio teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios kasacinio teismo suformuotos praktikos.

Pareiškėjos paduotame kasaciniame skunde nurodoma, kad teismai nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl būtinumo perduoti nemokumo administratoriui didžiąją knygą (suvestinį apskaitos registrą) ir objektyvaus negalimumo patikrinti bendrovės turtą bei nustatyti, ar buhalterinė apskaita buvo vedama tinkamai, jeigu ši knyga nebuvo perduota (kasacinio teismo 2018 m. gruodžio 20 d. nutartis byloje Nr. e3K-3-510-915/2018). FAĮ nustatyta, kad visos ūkinės operacijos turi būti užregistruotos apskaitos registruose. Nepateikus didžiosios knygos, yra per daug apsunkinama galimybė patikrinti, ar įmonės balansas buvo sudarytas tinkamai, taip pat nustatyti bendrovės turtą. Apeliacinės instancijos teismas nustatė, kad buvęs bendrovės vadovas neperdavė nemokumo administratoriui didžiosios knygos, tačiau nepagrįstai nurodė, kad nemokumo administratorius neįrodė, jog didžiosios knygos perdavimas buvo būtinas siekiant nustatyti bendrovės turtą. Pareiškėjos nuomone, apeliacinės instancijos teismui nustačius, kad didžioji knyga nebuvo perduota nemokumo administratoriui, BUAB „Melnava“ bankrotas turėjo būti pripažintas tyčiniu pagal JANĮ 70 straipsnio 2 dalies 4 punktą.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, sprendžia, kad jais neformuojami tokie teisės klausimai, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos, ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėtoms teismų nutartims priimti.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Antanas Smniškis

Virgilijus Grabinskas

Donatas Šernas